

Bilag til bet. o. lovf. ang. erhvervsøkonomiske foranstaltninger m. v.

Med beklagelse har komiteen set, at regeringen nu i sit for rigsdagens udvalg forelagte forslag yderligere har reduceret den for erhvervene den 5. og 7. november forelagte friliste fra 35 pct. af importen af bearbejdede varer til 25 pct. og endog slettet varer i råstofgruppen, der derved formindskes fra at omfatte ca. 44 pct. til ca. 38 pct.

Komiteen må gentage sin henstilling om, at Danmarks frilisteforslag forhøjes til de i Parisbeslutningen fastsatte 50 pct., idet man anmoder om, at der i overvejelserne også indgår en undersøgelse af, hvorvidt den forskellige grad i landenes tilslutning til liberaliseringen vil kunne få indflydelse på Marshallhjælpens omfang. Og man skal henstille, at den udvidelse af listen over bearbejdede varer, som derefter må finde sted, i passende omfang kommer til at omfatte egentlige færdige forbrugsvarer, hvis indførsel både vil betyde en gavnlig stimulans for den danske produktion og være til gavn for det købende publikum. Samtidig skal man pege på, at den modstand, der stadig synes at være mod at udvide importmulighederne for varer, der kunne tænkes at byde dansk produktion en vis konkurrence, efter komiteens opfattelse strider mod hele Marshallplanens ånd og den nu fra Marshallorganisationens side ønskede liberalisering af handelen; derudover vil en begrænsning af frilisten yderligere betyde en fortsat hindring for genopbygning af det danske erhvervslivs konkurrenceevne på eksportmarkederne og — til skade for forbrugerne — modvirke en nedgang i priserne herhjemme.

Dansk industri er gennem menneskealdre opbygget under fri konkurrence, kun beskyttet af den til enhver tid værende told, og den har forstået at hævde sig såvel på hjemmemarkedet som i udlandet. Man kan derfor ikke tro, at industrien skulle være så dårligt underbygget, at der skulle være nogen saglig begrundelse for et ønske om at holde konkurrencen ude gennem importbegrænsning, hvilket forøvrigt næppe er i overensstemmelse med vareforsyningslovens formålsparagraf. Løvrigt vil dette første skridt i den af Marshallorganisationen ønskede udvikling ikke byde nogen konkurrence af betydning for dansk produktion, selvom man udvider frilisten til 50 pct. Men man må gøre sig klart, at der fra Marshallorganisationen vil blive stillet yderligere krav om frilister i 1950, og dansk produktion må gøre sig fortrolig med, at en protektionistisk politik da ikke lader sig opretholde, og at den allerede nu må forberede sig på yderligere afvikling af restriktionerne. Jo større tilbageholdenhed man viser nu, desto føleligere vil overgangen blive til den senere forøgede frigørelse. I stedet for at søge beskyttelsen fortsat længst muligt burde industrien benytte overgangsperioden til at udnytte den åbenbart ganske oversete side af sagen, at den almindelige frigørelse af samhandelen giver større muligheder for den danske eksportproduktion.

Grosserer-Societetets Komité må hævde, at den af Marshallorganisationen krævede liberalisering af den vesteuropæiske handel er en fordel for Danmark, hvis hele økonomiske struktur er afhængig af en stor udenrigsomsætning. Mindst af alle bør Danmark derfor søge at begrænse det forslag, der nu er fremme om samhandelens frigørelse; tværtimod bør man ved fuld tilslutning medvirke til, at denne samhandel udvides, fremfor at fremlægge et forslag, der muligvis bliver forkastet som utilstrækkeligt, når bedømmelsen i Paris skal finde sted. Komiteen må på det alvorligste advare imod, at Danmark lader sin stilling til Marshallorganisationens forslag bestemme af unødige betænkeligheder, der kun kan føre til at udelukke Danmark fra den almindelige genopbygning og til en standsning af den nu begyndte afvikling af det restriktionssystem, som på så mange måder har hemmet udviklingen af et sundt erhvervsliv.

P. k. v.

A. T h a u l o w.

M. Raffenberg.

Til rigsdagens vareforsyningsudvalg og det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende vareforsyningsloven.